

Motion till riksdagen 2012/13:C270

av **Tuve Skånberg och Andreas Norlén (KD, M)**

Auktorisation av konkursförvaltare och rekonstruktörer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av auktorisation av konkursförvaltare.

Motivering

Konkursförvaltare utses av domstol och denna kan också entlediga förvaltaren. Konkurslagen anger vilka krav som ställs på den som skall väljas till förvaltare. Dessa krav är omfattande och kvalificerade. Lagen anger också att den som utses till förvaltare skall ha tillsynsmyndighetens förtroende.

Att ha en myndighets förtroende är i grunden en skönsmässig bedömning. I praktiken har denna lagreglering lett till att domstolarna upprättar listor på de personer som anses lämpliga som förvaltare och som har tillsynsmyndighetens förtroende. Om man sålunda väljer som yrkesinriktning att arbeta som förvaltare, måste man bli upptagen på den så kallade konkursförvaltarlistan. I praxis gäller att om man arbetat fem år på en advokatbyrå, med inriktning på konkursförvaltning, blir man efter diskretionär prövning av tillsynsmyndigheten upptagen på listan. De så kallade konkursbyråerna är de byråer som historiskt verkade inom konkursområdet för ca 25 år sedan.

Tillsynsmyndigheten kan när som helst förklara att man inte har förtroende för en förvaltare och då blir man struken från listan. Beslutet att ta upp en person på listan och att stryka någon från densamma går ej att överklaga. Teoretiskt skulle vederbörande kunna initiera att någon borgenär eller gäldenär föreslår personen i fråga som förvaltare, varefter tingsrätten kan pröva tillsynsmyndighetens argument för att man saknat förtroende för den aktuella personen. Detta är en omständlig procedur och den torde för sökanden i bästa fall leda till ett positivt resultat i det enskilda fallet, men frågan är inte löst över tid. Till saken hör att reglerna är utformade på ett sådant sätt att det i

Fel! Okänt namn på

systemet är inbyggt att motstridiga intressen uppstår mellan tillsynen och förvaltarna.

Ett bättre system vore att införa en särskild nämnd som kunde auktorisera de personer som vill praktisera som konkursförvaltare genom ett offentligt förfarande varefter domstolen fritt kan förordna legitimerade förvaltare efter förslag från borgenärer eller gäldenär eller ex officio. Intressenterna bör sitta i nämndens styrelse samt finansiera dess verksamhet. Auktorisation av insolvenspraktiker genom särskilda nämnder förekommer i anglosaxiska rättsordningar och i många öststater, dessutom i stater som i modern tid inför nya konkurslagar. Tillsynen kopplas bort från frågan om utseendet av förvaltare, varefter situationen blir tydlig och förvaltarna får ett rättsligt regelverk att ty sig till.

Effekterna av en nämndaukautorisation blir att listorna tas bort och domstolarna har att förordna insolvenspraktiker som avlagt examen, antingen ex officio eller efter ansökan av gäldenär eller borgenär. Den som missköter sig kan fråntas auktorisationen genom samma nämnd som medgivit densamma, med rätt för den berörde att överklaga till allmän domstol.

Stockholm den 3 oktober 2012

Tuve Skånberg (KD)

Andreas Norlén (M)